

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XV Ignatius au[...] apertius in ep[isto]la ad Smyrnenses ta[m] miss[a]e
q[...] sacerdotu[m] facit mentione[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

bant, & suspiciebāt eos qui per sapientiā uerbi populos instru-
ebant. Sapientes uero & eruditi uiri praeferrebāt eos, quib⁹ pu-
ra uita & sincera simplicitas offerēdi deo hostias, maiore fi-
dutiā dabat, eisq; immolādi sacrificij permittebat officiū, q̄s fa-
miliarior uitae simplicitas in cordis puritate seruabat. Sic sum-
mo studio pquirebat alter in altero qd pferret. Hæc Eusebius

¶ Similiter & Origenes super Leuiticū omilia sexta sic ait XIII
Requirīt em̄ in ordinando sacerdote, & præsentiā populi, ut
sciant oēs & certi sint, quia qui præstātor est ex omni popu-
lo, qui doctior, qui sanctior, qui in omni uirtute eminētior, il-
le eligīt ad sacerdotiū, & hoc adstāte populo, ne qua postmo-
dū retractio cuiq; ne quis scrupulus resideret. Hoc est autē qd
& ap̄lus præcipit in ordinatione sacerdotis dicēs, Oportet autē I. Timo. 3.
illū & testimoniū habere bonū ab his q̄ foris sunt. Hæc Orig.
Et q̄q; hi nō pauci sint, sed & plurimū autentici, nō grauabi-
mur tamē adhuc & alios his uetustiores in mediū afferre, qui
uel ap̄lis cōtemporanei fuerint, uel eorū tēporibus admodum
uicini, ut & apostolici cognomentū rectissime mereantur.

¶ Egesippus primū, in quarto cōmentariorū libro, ubi sen- XIII
tentiā suae fidei plenissima cū astructiōe designat, indicat hoc
etiā quod cū ad urbē Romā pergeret, plurimis per loca singu-
la ep̄is in sermone & charitate cōgressus, oēs eiusdē fidei p̄di-
catores doctoresq; reppererit, simul & de Corinthiorū ecclia
loquens ait. Et permāsit ecclesia Corinthiorū in prædicatiōe
recta usq; ad primū episcopū, quē Romā nauigās uidi, & re-
fedi cū eo apud Corinthū diebus multis, delectatus puritate fi- Ordinationes
dei eius. Cū autē uenissem Romā, permāsi inibi, donec Anice quomodo or-
to Soter, & Soteri successit Eleutherus. Sed in omnibus istis lim- siebant
ordinationibus, uel in cæteris quas per reliquas urbes uiderā,
ita omnia habebātur, sicut lex antiquitus tradidit & prophete
indicauerunt & dominus statuit. Hæc ille.

¶ Ignatius autē apertius in eplā ad Smyrnenses tā misse q̄ sa XV
cerdotū facit mentionē. Non licet (inquit) sine episcopo neq;
offerre neq; sacrificiū immolare neq; missas celebrare. Sed si
ei uisum fuerit secundū beneplacitū dei, tunc demū tutū & fir-
mū erit. Ergo omnia quaecūq; agitis & facitis iam mutabilia

CONGRESSVS PRIMVS

sunt, ut corrigamus nos in deo cū tēpus habemus pēnitēdi. Quod em̄ incertū est, non habet confessionē. Ecce em̄ homo inquit & opera eius cū eo. Sicut scriptū est. Honora inquit fili deū & regē, ego autē dico, Honorate quidē deū & authorē omniū & dominū, Episcopū autē tanquā principē sacerdotū imaginē dei ferentē, principatū quidē secundū deū, sacerdotiū um uero secundū Christū. Et post hunc honorare oportet etiam regē, nemo em̄ potior est deo, neq; similis ei, neq; episcopo in ecclesia honorabilior sacerdotiū dei gerenti pro mundi salute, Neq; regi quis similis est in exercitu, pacē & beneuolentiā omnibus principibus cogitanti. Qui em̄ honorat ep̄m honorabit a deo, & qui inhonorauerit eū, a deo inhonorabit. Si em̄ quis cōtra regē insurgens dānatione dign⁹ est, quomodo ultionē euadere poterit, qui prāter ep̄m aliquid egerit? Sacerdotiū em̄ summa est omniū bonorum, quæ in hominibus constant, quod si quis inhonorauerit, deū inhonorat & dominū Iesum Christū primogenitū totius creaturæ & solum naturæ principem sacerdotem dei. Haftenus Ignatius.

Episcopus honorandus.

Sacerdotium

Et Policarpus item contemporaneus apostolis & Iohannis apostoli discipulus, in ep̄la ad Philippēses plebē admonet ut sacerdotibus obtemperet dicens, Subiecti estote presbyteris & diaconis sicut deo & Christo.

XVI

¶ Dionysius etiā prāter ea quæ in ecclesiastica hierarchia meminit sic ad Demophilū monachū scribit. Nūc ergo quid ipsi sentiamus, attende. Nefas est sacerdotē a ministris (qui te superiores sunt) atq; a tui ordinis uiris iudicari, etiā si impi⁹ in diuina esse uideat, etiā si quid aliud ex ijs q̄ interdicta sunt egisse deprehendit. Nā si distinctiones ordinesq; confundere, sacratissimas dei sanctiones & iura transgredi est, omni profecto rōne caret, dei causa puertere traditū diuinitus ordinē, neq; em̄ in seipsum, dei sermo diuisus est alioqui quomodo ipse us staret regnū? Et si dei est iudiciū, ut sacra eloquia testant, sacerdotes autē angeli sunt diuinorū iudiciorū continuo post pontificē magistri, ab ipsis tu diuina congrue ac suo ordine per medios ministros eū tempestiuū fuerit disce, per quos etiam cultor esse meruisti. An uero non hoc ipsum sacra signa procla-

sacerdotes nō iudicentur.

Lucæ. 11.